

Vaša Magnificencia, vážený pán rektor,
Vaše Honorability, drahí členovia vedenia, vysokoškolskí pedagógovia,
milí študenti, ctení hostia,
ale predovšetkým vy – novopromovaní absolventi bakalárskeho a magisterského štúdia!

Verím, že mi odpustíte, keď začnem neformálnou otázkou: **Boli ste už na Choči?**

- Tým, ktorí ste ešte neboli na Choči, tak vrelo odporúčam. Blíži sa leto, príležitosti sa núkajú.
- Tí, ktorí ste svoje študentské roky prežívali v duchu kalokagatie, a teda ste sa nielen venovali povinnej literatúre, ale taktiež načerpali z krás a možností, ktoré nám okolie Ružomberka ponúka... tí budú pravdepodobne o niečo viac rozumieť nasledujúcim slovám.

Veľký Choč so svojou výškou 1611 m. n. m. je vrch, ktorý je viditeľný zďaleka. Medzi turistami je obľúbený a keď sa naň človek pozrie z doliny (napríklad od Valaskej Dubovej), môže nadobudnúť pocit, že vrchol je na dosah.

Pri tom pohľade akoby už človek stál na vrchole.

Všetko sa však zmení, keď daný turista či turistka neostane len pohľade na tento lákavý kopec, ale keď urobí **rozhodnutie**. Rozhodne sa a reálne začne – krok za krokom – stúpať nahor.

Spočiatku je všetko jasné:

Civilizácia je blízko, vrchol pomerne tiež dobre vidno, tempo je svižné.

Postupne sa to začína meniť:

Civilizácia nie je blízko, vrchol už nevidno, tempo je pomalšie.

Môže sa stať (a to neplatí len o Choči, ale omnoho viac o iných vrchoch), že sa dostanete do vysokého lesa a nie ste si istý svojou cestou.

Obzeráte sa po turistických značkách,

dáte si glg vody a zamýšľate sa, či Vám jej ostane dost' (obzvlášť ak na notoricky známou otázku „Kedy tam už budeme?“ neviete celkom odpovedať),

začínate pochybovať o tom, či to bol dobrý nápad sa na túru vydať.

Je to dôležitý okamih.

Ak ho prekonáte – **ak ostanete verní ceste, ktorú ste sa vybrali a s odhodlaním kráčate nahor** – čoskoro začne výška stromov klesať.

Bukové a smrekové lesy vystrieda kosodrevina, ponad ktorú sa už začínajú črtať obrysy susedných kopcov. Človeku je hneď príjemnejšie. Ten pocit, vyjsť na vrchol a mať celú okolitú prírodu ako na dlani, je na nezaplatenie.

Nasleduje výdych, oslava, možno nejaká vrcholová fotka alebo aj niečo iné, fajn, vrcholové.

Drahí priatelia, milí absolventi,

univerzitné štúdium sa neraz podobá práve takémuto výstupu, trebárs na Choč.

Na začiatku je **rozhodnutie**.

Ďakujem Vám, že ste ho (či už spoločne s rodičmi, blízkymi alebo sami) urobili.

Ďakujem Vám, že ste si pre štúdium vybrali Katolícku univerzitu v Ružomberku.

Ďakujem Vám, že ste dali nabok reči, ktoré sa niekedy so závisťou či neprajnosťou šíria o našej univerzite, a že ste sa rozhodli spraviť si názor sami.

Verím, že tento výber nesklamal. Ilustrujú to aj niektoré fakty.

- Napríklad ten, že naša Katolícka univerzita v Ružomberku mala milý rok **najnižšie percento** nezamestnaných čerstvých absolventov za predchádzajúce dva roky (pre dokreslenie obrazu: na druhom mieste sa za nami umiestnila Slovenská technická univerzita a na treťom mieste Univerzita Komenského).
- Naša Filozofická fakulta už druhýkrát získala **status excelentného pracoviska** – čo svedčí o jej vysokých výstupoch vo vede.
- Ale čo ste mohli postrehnúť určite aj vy, je obrazne povedané to, že **naša fakulta je zložená z ľudí, nie z čísiel**. Nie je to samozrejmosť. Nie na každej slovenskej univerzite poznajú svoji učitelia študentov po mene. Verím, že ste neraz ocenili tento ich ústretový prístup a ďakujem aj učiteľom a ďalším zamestnancom, že sa zas snažili nachádzať si cestu k Vám.

Áno. Určite boli aj tie ťažšie chvíle.

Ako som spomínal, pri výstupe na vrch človek musí prejsť aj hustým lesom.

Motivácia klesá, treba zaťat' zuby.

Teším sa a gratulujem Vám, že ste to dokázali.

Preukázali ste schopnosť, ktorá sa Vám ešte mnoho ráz v živote zíde.

A samozrejme, teším sa z toho, že sa Vám na záver podarilo (1.) úspešne absolvovať štátne skúšky, (2.) obhájiť bakalárske či diplomové práce a (3.) práve dnes získať titul bakalár či magister.

Nasleduje výdych, oslava, možno nejaká absolventská fotka alebo aj niečo iné, fajné, absolventské.

Milí naši absolventi,

prajem Vám, aby dnešný deň nebol iba koncom, ale aj novým začiatkom.

- Pri absolventoch bakalárskeho štúdia je to takmer jasné. Byť bakalárom je niečo ako vyjsť na našu Strednú Poľanu, potešiť sa, že mám už kus túry za sebou a žiť nádejou, že vrchol Veľkého Choča už nie je ďaleko.
- Čo však povedať „novopečeným“ magistróm? Nuž, možno sa to viac hodí na Nízke Tatry než na Choč, ale správna odpoveď je: hrebeňovka.

Hrebeňovka, čiže zdolávanie ďalších vrcholov.

Nemusí ísť nutne o ďalšie univerzitné tituly, ale každopádne by malo ísť o využitie nadobudnutých zručností a schopností pri ďalších životných metách.

Ved' podstatou hrebeňovky je, že turista môže prejsť z jedného vrcholu na druhý, a to bez toho, že by musel ísť úplne dole, do doliny, a zase šľapať nahor.

Kto na hrebeňovke zdolal dva kopce za sebou, ľahko prejde aj na tretí.

Niečo podobné poznajú to aj hudobníci a polygloti.

Ten, kto vie hrať na dvoch-troch hudobných nástrojoch, pomerne ľahko sa naučí aj na štvrtom.

Ten, kto ovláda dve-tri-štyri cudzie reči, nemá zásadný problém naučiť sa piatu.

Ešte raz hovorím, vo Vašom prípade nemusí ísť o nejaký ďalší titul.

Naopak. Hoci tu teraz stojíte ako novopromovaní historici, psychológovia, žurnalisti, učítelia... dovoľm si povedať, že Váš študijný odbor nie je to najdôležitejšie.

Dôležitejšie je to, že Vás štúdium na vysokej škole donútilo analyzovať výsledky, pracovať s literatúrou, kriticky uvažovať, rozvrhnúť si svoj čas, komunikovať so spolužiakmi, učiteľmi, úradmi... vedieť sa orientovať a prevziať zodpovednosť.

Už nemusíte schádzať úplne dole, do doliny, aby ste dosiahli ďalšiu metu.

Milí naši absolventi, tentokrát osobitne **absolventi magisterského štúdia:**

Dovoľte mi, aby som Vám do Vašej hrebeňovky životom Vám zaprial naozaj všetko dobré.

Ďakujem, že ste si vybrali pre štúdium našu fakultu a budem vďačný, keď zostaneme v kontakte aj naďalej. Či už vďaka univerzitnému Klubu absolventov alebo aj iným spôsobom. Napríklad tým, že (1.) nás niekedy podporíte, (2.) že nás prídete navštíviť, (3.) že budete šíriť dobré meno univerzity a fakulty – veď ste to dnes napokon slávnostne sľúbili.

Vám, **absolventom bakalárskeho štúdia**, taktiež zo srdca gratulujem.

Teším sa, že s mnohými z Vás sa budeme stretávať aj počas magisterského štúdia. Povzbudzujem Vás k tomu, aby sa nebáli viac sa podieľať na živote našej fakulty. Budem len vďačný, keď prídete s dobrým nápadom či novou aktivitou.

Ako už bolo povedané... študijný odbor nie je všetko. Nezabudnite rozvíjať aj ďalšie stránky svojej osobnosti. Napríklad aj tým, že spolu s partiou spolužiakov vybehnete napríklad cez niektorý pekný víkend na Veľký Choč.

Povzbudzujem najmä tých, ktorí túto „povinnú jazdu“ zatiaľ ešte neabsolvovali.

Napokon si dovoľím adresovať ešte aj pár slov Vám, dámy a páni,

milí rodičia, manželia, priatelia... našich absolventov.

Vďaka, že ste dnes prišli.

No ešte väčšia vďaka Vám patrí za to, že ste boli nablízku svojim deťom, manželom, manželkám, bratom, sestrám, priateľom... jednoducho týmto našim absolventom. Vaša prítomnosť bola možno práve v tom čase, keď sa pri výstupe nachádzali v hustom lese a zamýšľali sa, či má vôbec zmysel pokračovať.

Nie je to málo. Máte podiel na ich vzdelaní.

Nech Vás Pán Boh za to odmení.

A nech Pán Boh sprevádza na Vašich výstupoch (či pôjde o zdolávanie nejakých skutočných kopcov alebo len pomyselných) aj Vás, milí absolventi.

Aj keď už nebudete študovať u nás, stále ostávate späť s Filozofickou fakultou Katolíckej univerzity v Ružomberku. Úprimne sa budeme tešiť z Vašich ďalších úspechov.

A budeme vďační, keď sa na pôde našej KU opäť pri nejakej milej príležitosti stretneme.

Alebo trebárs aj na tom Choči.